

ordentlig behandling, men at den også skal bidrage med det, som den nu engang skal bidrage med, og det var jo nogle helt andre toner, jeg hørte fra hr. Kim Behnke. Og med mit kendskab til fru Kirsten Jacobsen og den finansielle sektor, hvor man jo siger, at sprinkleranlægget stadig væk går i gang, når hun går forbi, havde jeg faktisk forventet, at vi ville have fået et tilsagn om, at det her selvfølgelig skulle løses i fællesskab.

Jeg havde faktisk en forventning om, at lige nøjagtig Fremskridtspartiet med fru Kirsten Jacobsen ville være mest immunt over for en usaglig forsikringslobbyvirksomhed. Og jeg mener, at man altid skal lytte til saglige argumenter, uanset om de kommer fra den ene eller den anden, og jeg har i øvrigt ikke hørt noget stort skrig fra forsikringsbranchen.

Hr. Flemming Kofod-Svendsen var inde på spørgsmålet, om vi skal behandle livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber ens, og det synes jeg også vi skal bruge kræfter på i udvalget, men jeg mener at kunne dokumentere, at problemstillingen principielt er fuldstændig ens. Og hvad enten vi snakker om livsforsikringsselskaber eller vi snakker om skadesforsikringsselskaber, har vi – i fællesskab, tror jeg – én indgang til det her: at de skal have fradrag for alle deres udgifter, men kun én gang, for det er den samme problemstilling.

Og hr. Flemming Kofod-Svendsen havde også et spørgsmål vedrørende diskussionen om, hvor vi skal trække stregen med hensyn til, at nogle har scoret kassen og andre ikke, og dertil kan jeg sige, at hvis vi begynder at flytte den streg, som jeg mener er trukket med omhu og i fuld overensstemmelse med de principper, som vi normalt arbejder for, også når vi laver skattelovgivning, så lukker vi ikke bare op for, at nogle nye kan score kassen uberettiget, men vil givet også smide en ganske stor pose penge i nakken på dem, som allerede har scoret kassen med et nicifret millionbeløb – nå ja, det blev vist ikke nicifret, men i hvert fald skal der ni cifre på, når man skal have opgjort det samlede beløb, men hvis man skal have de seks cifre bagefter, bliver det vist for stort et tal, og så tror jeg ikke, vi har bruttonationalprodukt til det.

Men med de bemærkninger vil jeg godt takke for, at jeg i hvert fald har hørt en meget betydelig åbenhed hos næsten alle partier til at finde en løsning på det her, og som sagt er det min anbefaling at bruge pengene til at nedbringe gælden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om anvendelse af provenuet fra loven om afgift på vækstfremmere til forbedring af dyrevelfærd og fødevarer kvaliteten.

Af Kristen Touborg (SF) og Aage Frandsen (SF). (FremSAT 15/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Birte Weiss):

Skatteministeren taler på fødevarerministerens vegne.

Fødevarerministeren (Ole Stavvad, fg.):

Når lovforslaget kommer ind her midt i en stribe af skatteforslag, så hænger det – som jeg har fået det oplyst – sammen med, at man i første omgang overvejede at sende forslaget i Folketingets Skatteudvalg. Og jeg er glad for, at jeg forstår, at indstillingen nu er, at det skal i Fødevarerudvalget, for det ville jo være en meget vidtrækkende praksis, hvis ethvert forslag, der bliver finansieret af indtægter, som vi skaffer gennem vores lovgivning i Skatteministeriet, også skulle behandles som skatteministerens forslag og behandles i Skatteudvalget, og der ville ikke være meget tilbage til de resterende ministre.

Men jeg har lovet på vegne af fødevarerministeren at gøre nogle få bemærkninger og sige, at der ligger en række positive overvejelser i det forslag, som er fremsat af SF, men at vi stærkt vil anbefale at nå til enighed om ikke at opbyg-

ge flere firkantet afgrænsede kasser, og at vi derfor ikke mener, at det er tilrådeligt og fornuftigt på den måde, som forslaget lægger op til, at knytte det specifikt sammen med provenuet fra det forslag, som der er henvist til, men at vi på samme måde som på en lang række andre områder vil vurdere, hvordan vi vil prioritere de forslag og ønsker, der er fra SF's side her.

Og som sagt er der en række forslag i det beslutningsforslag, som hr. Kristen Touborg har fremsat på SF's vegne, som vi bestemt synes er sympatiske, og som vi gerne helt generelt vil diskutere både med SF og med andre af Folketingets partier fremover. Men vi ønsker altså at undlade at foretage nogen form for sammenknytning som den, der er lagt op til i forslaget, og derfor vil min anbefaling være, at vi nu får denne principielle diskussion om forslaget, og at det går til videre behandling i Fødevareudvalget, men at vi ikke her i dag binder os til nogen form for sammenkædning, for det mener jeg er uklogt.

Erik Mortensen (S):

Ikke uventet er jeg temmelig enig med ministeren, men jeg kan jo også føje den lille detalje til, at det altså drejer sig om provenuet fra lovforslag nr. L 11 om vækstfremmere, altså fra en lov, som ikke er vedtaget, og hvis provenu jo i høj grad er usikkert. Og så er jeg i øvrigt enig med ministeren i, at det er lidt af en uskik meget specifikt at placere ethvert provenu i et meget afgrænset område.

Men i Socialdemokratiet er vi meget enige i de tanker, der ligger i forslaget her, og vi er helt med på, at de bør fremmes, og det kan de også blive på normal vis, havde jeg nær sagt, for det normale arbejde både i udvalget og senere hen i regeringen bør selvfølgelig også bære præg af, at det er den tankegang, der skal indarbejdes.

Derfor al mulig sympati, men beklageligvis må jeg nok sige, at netop på grund af konstruktionen mener vi ikke, at det er den måde, vi bør arbejde på. Så vi arbejder altså gerne med, men på, skal vi sige sædvanlig vis, og derfor må jeg sige på Socialdemokratiets vegne: Vi kan ikke anbefale forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Den socialdemokratiske ordfører var noget betænkelig ved kassetænkningen i SF's forslag, men var dog positivt indstillet over for substan-

sen i forslaget, og derfor vil jeg spørge: Efter- som der står i regeringsgrundlaget, at det er økologisk jordbrug, man ønsker skal nyde fremme, hvilke overvejelser har regeringen så i den forbindelse?

Jeg havde faktisk forventet, at ordføreren for Socialdemokratiet havde sagt, at det var det økologiske jordbrug, der skulle fremmes, for det står jo netop i regeringsgrundlaget. Eller vil man tage til takke med lidt legen grøn?

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Netop det økologiske er jo velbeskrevet, endda i finanslovaftalen for indeværende år. Så det er i høj grad et område, som regeringen og dermed også socialdemokratiet interesserer sig for og tilgodeser, og der er altså ikke noget specielt skisma mellem det, jeg siger nu, og vores tanker om de positive elementer, som vi finder i SF's beslutningsforslag. Og som sagt er økologien som sådan i høj grad inde i billedet, og den er endda meget klart tilgodeset.

Peter Brixtofte (V):

Da Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel, ikke kan være til stede, vil jeg på hendes vegne og på Venstres vegne sige, at vi ikke kan støtte SF's beslutningsforslag om en afgift på anvendelse af vækstfremmere til fremme af produktion af det, man kalder Englandsgrise, en anden mærkevarereproduktion inden for svineproduktionen.

Nu er det jo sådan, at det lovforslag, som måske bliver vedtaget – det ved vi ikke om det gør, og mig bekendt er der ikke flertal for det – er vi jo slet ikke færdige med. Det vil sige, vi har slet ikke fået pengene ind, og nu er vi allerede i gang med ifølge SF at fordele de penge, vi ikke har fået ind endnu. Det minder mig lidt om det med, at man sælger skindet, før bjørnen er skudt.

Så vi kan ikke medvirke til forslaget. Jeg tror heller ikke, det overrasker forslagsstillerne.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Nu er jeg med på, at Venstre selvfølgelig nok ikke kan være med til at støtte L 11, der handler om at skaffe dette provenu, som gerne skulle komme ind på, at man lagde en afgift på vækstfremmere. Men det, det handler om, er jo bedre dyrevelfærd i svinestalde, og det kunne Venstre egentlig godt forholde sig lidt til.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det er jeg overbevist om at landmændene ganske udmærket kan finde ud af selv, uden at de skal have tilskud.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, der egentlig gav udtryk for nytænkning fra Venstres side, for nu siger Venstres ordfører, at pengene skal være der, før de bruges, og så kom jeg til at tænke lidt på, at jeg synes, tingene var lidt anderledes under valgkampen, men det hænger måske sammen med, at man har fået ny formand m.v. i Venstre?

Brian Mikkelsen (KF):

Det har man i hvert fald ikke fået i SF, må jeg sige.

SF er med det her beslutningsforslag vist gået et skridt for langt frem. Den konservative ordfører, fru Lene Espersen, som jeg her taler for, konstaterer i hvert fald, at der i Folketinget i dag ikke er flertal for at gennemføre skatteministerens afgiftsforslag, L 11, og derfor er det temmelig hypotetisk at tale om, hvad pengene fra en afgift, der ikke er indført, skal gå til.

Men Det Konservative Folkeparti mener, at eventuelle afgifter, i særdeleshed afgifter, der virker adfærdsregulerende i et erhverv i meget hård international konkurrence, naturligvis skal tilbageføres til erhvervet. Det vil derfor være forkert at støtte en enkelt produktionsform, og derfor vil Det Konservative Folkeparti afvise SF's forslag.

Annie Lunde Hansen (CD):

Det er et udmærket og velkendt ordsprog, som også hr. Peter Brixtofte sagde før, at man skal ikke sælge skindet, før bjørnen er skudt, og det ordsprog er vel godt at få forstand af i den situation, vi er i her.

Så vidt jeg har forstået, er det mere end tvivlsomt, om der er flertal for forslaget om afgift på vækstfremmere, så det er vel lidt tidligt at begynde at bruge provenuet fra den afgift, som sandsynligvis aldrig bliver til noget.

Uden i øvrigt at komme nærmere ind på lovforslag nr. L 11, som jo allerede er blevet debatteret her i salen, kan jeg ikke lade være med at undre mig over, at man ikke anerkender den gode udvikling, der allerede er sket i landbruget, og stiller sig tilfreds med, at landmændene

på frivillig basis har formindsket brugen af antibiotika og vækstfremmere. Jeg synes, at man skulle lade den positive udvikling fortsætte og se, hvad fremtiden bringer.

Og kvalitetsmærkningen vil sikkert også vise sig at give pote til de landmænd, som har tilsluttet sig den frivillige leveringsordning med hensyn til at få foder uden vækstfremmere.

Derfor er det helt klart, at Centrum-Demokraterne ikke kan støtte forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Det lyder jo meget sødt med SF's forslag om at anvende afgiften på vækstfremmere til forbedring af dyrevelfærd og fødevarer kvalitet. Det kunne næsten se ud, som om SF forsøger at købe aflad for den afgift, som man i øvrigt medvirkede til at der skulle pålægges landbruget.

Dansk Folkeparti er imidlertid indstillet på i overensstemmelse med de tilkendegivelser, der tidligere er kommet fra regeringen, at beløbet skal tilbage til erhvervet, og Dansk Folkeparti havde hellere set, at merprovenuet blev anvendt til f.eks. en generel nedsættelse af jord-skatterne.

Det foreliggende forslag kan ikke nyde støtte fra Dansk Folkeparti.

Vibeke Peschardt (RV):

Uden at jeg skal kaste mig ud i et langt foredrag om vækstfremmere, vil jeg godt sige, at det altså er lykkedes Danmark og et par andre lande i EU at få forbudt to vækstfremmere, fordi antibiotiske vækstfremmere kan fremkalde resistens over for penicillin, og det er faktisk temmelig farligt for mennesker. Det er jo også grundelsen for, at man ønsker at motivere landbruget, som ganske vist siger, at ved frivillige aftaler vil de gerne lade være med at bruge vækstfremmere, men de lader ikke være med det alligevel, hvad de provenupenge, der efter L 11 forventes at komme ind, tyder på.

Hvis sådan et provenu skulle blive aktuelt, hvad jeg bestemt håber, det gør, ville det være meget naturligt, at de forligspartier, som står bag det her, selvfølgelig også skal være med til at bestemme, hvad nogle af de penge skal bruges til. Jeg er også enig i, at hvis det bliver aktuelt, skal de nok føres tilbage til landbruget i en eller anden form.

Når det er sagt, så vil jeg også sige, at landbruget faktisk allerede er i fuld gang med at bygge svinestalde om til bedre dyrevelfærd. De

siger nede i Danske Slagterier, at inden år 2000 vil en tredjedel af svinestaldene være bygget om, sådan at de kan – og det er det interessante – efterkomme kravene fra det engelske marked om at levere den såkaldte Englandsgris. Det vil sige, at drægtige søer ikke må stå i bindsel og bøjle. Det synes vi sådan set er fint, men det er klart, at hvis vi kommer så langt, så vil SF og de øvrige, der vil stemme for L. 11, jo skulle være med til at bestemme, hvordan provenuet skal bruges.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget, som det ligger her. Enhedslisten er tilhænger af en afgift på vækstoffremmere, men vi mener, at provenuet skal bruges til at fremme et økologisk jordbrug, og jeg beklager meget, at ordførerne for Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, der jo netop i deres regeringsgrundlag har skrevet om et økologisk jordbrug, ikke ser dyrevelfærden i meget snæver sammenhæng hermed. Jeg skal prøve på at argumentere for, hvorfor vi ser dyrevelfærd i meget snæver sammenhæng med et økologisk jordbrug og mener, at de to ting ikke kan skilles ad.

Enhedslisten mener ikke, man skal opfordre til, som man gør her i forslaget, at holde søer løsgående, hvis det ikke er garanteret, at de har grovfoder ud over halm til at holde sig beskæftiget, så de ikke bliver aggressive af sultstress. Så længe de ikke er garanteret rimelig plads til at komme af vejen for aggressive søer, så er løsgående systemer ikke i sig selv anbefalelsesværdige. De må altså ses som led i en større omlægning.

Det forholder sig jo sådan, at svineproducenter havde vægtige grunde til at opstille søerne hver for sig, da de holdt op med at tilfredsstille søernes grundlæggende velfærdskrav. Investeringer i stalde til søer, specielt til de drægtige søer, er ifølge Enhedslistens opfattelse fejlinvesteringer, som vi ikke vil bakke op.

Så skal jeg også lige gøre opmærksom på, at selv om søerne ikke får antibiotiske vækstoffremmere, så får de stadig kobber i foderet, som har nøjagtig samme bakteriedræbende funktion som antibiotiske vækstoffremmere. Kobber er et tungmetal og akkumuleres i dyrkningsjorden. Og sådanne produktioner ser Enhedslisten heller ikke nogen grund til at støtte.

Så vi håber, at man netop med udgangspunkt i regeringsgrundlaget, når vi får den her vækstoffremmerafgift, kan diskutere, hvordan vi kan

bruge provenuet til at give det økologiske jordbrug et løft og se dyrevelfærden i snæver sammenhæng dermed, netop fordi det handler om, at de her søer skal have grovfoder, og at de skal indgå som led i det alsidige jordbrug, som er en del af det økologiske jordbrug, og som er en del af regeringsgrundlagets tanke, og så kan vi jo lige så godt tage fat på det før som siden.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Kolstrup, om han nogen sinde har set en drægtig so stå i en bøjle, hvor vedkommende dyr står op i tre måneder. Dyret kan stå op – det står på spalter – det kan lægge sig ned, og det kan spise, og det kommer så ud i den anden ende. Hvis man har set det, og det vil jeg anbefale hr. Søren Kolstrup at se, så tror jeg, man vil være enig i, at der skal laves om på de her dyrevelfærdsregler, og alt, hvad der kan gøre det her bedre, skal gøres.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg er bestemt enig med ordføreren for Det Radikale Venstre i, at der skal ske noget inden for dyrevelfærdsområdet. Men når det står klart i regeringsgrundlaget, at man vil fremme økologisk jordbrug, hvad er begrundelsen så for, at vi skal have en mellemstation, hvor vi nu skal til at have noget, der hedder den ene grønne farve og den anden og den tredje grønne farve? Hvorfor skal vi til at have sådanne differentierede varemærker? Hvorfor skal vi til at have sådan nogle forskellige brug, når der nu endelig er kommet en indrømmelse fra regeringens side om, at det, det handler om, er en grundlæggende økologisk omstilling?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Kolstrup, at økologisk landbrug er et landbrug, hvor man ikke bruger pesticider, og det er et landbrug, hvor man ikke bruger kunstgødning. Det har ikke ret meget at gøre med, hvordan man fodrer sine grise, eller hvordan man i øvrigt har dem stal-det op.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes måske nok, at hr. Kolstrup overser nogle ting. Når Enhedslistens ordfører spørger, hvorfor vi dog skal have sådan en mellemsta-

tion imellem det industrialiserede landbrug og økologisk jordbrug, må jeg spørge ordføreren, om det overhovedet ikke er gået op for Enhedslisten, at vi faktisk i Danmark har en industrialiseret svineproduktion, hvor vi leverer 22-23 mio. svin om året, og at det nok vil være et stykke tid, inden den produktion er afviklet. Så ideen med forslaget er jo sådan set at få søerne til at have det nok så godt i den tid. Spørgsmålet til Enhedslisten var, om det ikke er gået op for dem.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jo, men hvorfor går ordførerne fra Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti ikke ind på målsætningen om et økologisk landbrug? Jeg ved udmærket godt, at det varer et par dage, inden vi når dertil, men det er, som om man ikke vil være med til at diskutere den målsætning i forbindelse med dyrevelfærd.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det vil vi sandelig også gerne være med til at diskutere og ikke bare diskutere, for vi vil ufatteligt gerne være med til at gøre noget for fremme af økologisk jordbrug. Og jeg skal gerne sende hr. Søren Kolstrup et par af vores oplæg om rent vand og fremtidens landbrug og al den slags, men dette forslag handler altså om dyrevelfærd og ikke om økologi. Det var sådan set bare det, jeg havde lyst til at sige.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets ordfører, hr. Thorkild B. Fransgaard, er i øjeblikket optaget af andet møde i huset, så jeg skal kort give Fremskridtspartiets holdning til SF's beslutningsforslag nr. B 28.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at det ikke skal være tilladt at bruge antibiotiske vækstfremmere i dansk landbrug. Vi har flere gange fremført det synspunkt, at vi mener, det er forkert, at man systematisk putter medicin i vores husdyr, al den stund medicinresterne bliver hængende og resulterer i, at vi mennesker efterfølgende spiser dyrekød fyldt med medicinrester. Derfor er det vores opfattelse, at disse antibiotiske vækstfremmere skal forbydes. Det skal slet ikke være tilladt at bruge dem i foderet.

Kigger man på det lovforslag, der er om at indføre en afgift, er det vores opfattelse, at det

er en forkert politik. Derfor har vi anbefalet, at man stemmer nej til lovforslag nr. L 11. Vi mener, at man på den måde accepterer, at disse antibiotiske vækstfremmere stadig væk kan bruges, blot man som landmand køber aflad ved at betale en statsafgift, og den form for dyrevelfærd vil vi ikke være med til.

I virkeligheden kan man jo også sige, at hvis formålet med afgift på disse antibiotiske vækstfremmere er at få landmændene til at bruge mindre af de antibiotiske vækstfremmere, burde det faktisk være sådan, at provenuet efter L 11 bliver ubetydeligt. Det kan vel ikke være noget formål i sig selv at få en masse penge ind, for det er jo tegn på, at der bliver brugt en forfærdelig masse af disse antibiotiske vækstfremmere til skade for dyrene og til skade for de forbrugere, der efterfølgende skal spise kødet.

Men igen over til forslaget om at dele penge ud. For det første er det usundt at dele statsmidler ud, og det er vi derfor modstandere af. Men kigger man på de enkelte punkter i SF's forslag, er det også ulogisk. Jeg tænker specielt på punkt 2, hvor der står, at denne omlægning – altså en omlægning, hvor der er en forbedring af dyrevelfærden og en forbedring af fødevarer-kvaliteten – ikke må resultere i udvidelse af produktionen og kapaciteten, og det er jo ikke specielt logisk.

Hvis vi nu har en landmand, som har forbedret dyrevelfærden og har svinestalde, der fungerer godt, og hvor dyrene har det rart, hvorfor skulle denne svineproducent så ikke have lov til at udvide kapaciteten, så endnu flere svin bliver fremstillet med ordentlig dyrevelfærd og med en god fødevarer-kvalitet til følge? At man ligefrem tvinger vedkommende til kun at have en lille besætning, er ikke i sig selv logisk, og derfor bør et sådant punkt heller ikke være i forslaget.

Vi kan ikke støtte SF's forslag B 28, og hovedgrunden til det er, at vi ikke vil være med til at lægge afgift på antibiotiske vækstfremmere. De skal ganske enkelt forbydes.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil gerne spørge de forskellige, der har været heroppe, om man helt glemmer, at landmændene nu, hver gang de bestiller foder – efter hvad jeg har fået oplyst – får leveret foder uden vækstfremmere. Så måtte det jo være nemt at finde ud af i løbet af ganske kort tid, hvilke landmænd der bestiller foder med

vækstfremmere, og det kunne jeg godt tænke mig at ministeren ville svare på.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, det er en vældig uskik at begynde at komme med forslag om, hvordan man skal fordele penge, som man slet ikke ved, om man har, og alene af den grund vil vi ikke sige på forhånd, at dette forslag vil vi støtte.

Så er der også nogle andre overvejelser: Er det nu fornuftigt? Der er jo gode ting i forslaget, men var der andre ting, det var fornuftigere at gøre, hvis man havde pengene? Men så vidt jeg husker debatten, er der vel størst sandsynlighed for, at det lovforslag, man henviser til, bortfalder på grund af stemmelighed, så alene med den viden synes jeg, det er lidt tidsspilde, at SF her kommer med et forslag, som man knytter til et andet forslag, når man må have en rimelig formodning om, hvordan dets skæbne vil blive.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten om vores beslutningsforslag og begynde med at beklage, at der er så mange i højre side af salen, der kobler op på flere ting, bl.a. et gennemgående træk om, at pengene jo ikke er i kassen endnu, og det er jo sandt. Det er de ikke.

Men for SF er det en naturlig ting at lade tingene følges ad. Vi sagde i vores ordførertale til forslaget om afgift på vækstfremmere, at vi fandt, det ville være hensigtsmæssigt, at afgiften ikke gik i statskassen, men blev anvendt til et fornuftigt formål, der havde relationer til det erhverv, der indbetaler pengene. Derfor er det helt naturligt for os at sige, at vores forslag skal følge L 11 om afgiften. Det betyder ikke, at det er tilstrækkelig grund til, at de borgerlige skyder forslaget ned; der er selvfølgelig også nogle andre grunde. Det er gået op for mig.

Til regeringspartierne siger jeg tak for en velvillig behandling. Det gik op for mig, at man ikke kan støtte forslaget, som det foreligger her, men jeg opfattede også løfterne fra både regeringspartierne og ministeren sådan, at hvis og når vi får afgiften på vækstfremmere igennem Folketinget, får vi også medindflydelse på, hvordan pengene skal anvendes. De gode takter fra regeringspartierne og ministeren om, at tankerne i beslutningsforslaget her absolut ikke er dem fremmede, tager jeg også som et løfte om, at der er rimelige muligheder.

Så vil jeg godt sige, at det er jo ikke kun et spørgsmål om at opfylde behovet for de såkald-

te Englandsgrise. I forslaget ligger der mere end det, nemlig at man skal opnå en bedre kvalitet i hele svineproduktionen, og det mener vi absolut er den rigtige vej at gå. Ideen med forslaget er jo rent faktisk, at ved at koble det sammen med L 11 vil man give et skulderklap til de landmænd, de svineproducenter, der er lidt grønnere, og det bliver naturligvis de mere industrialiserede svineproducenter, der kommer til at betale dette skulderklap. Det tror jeg rent faktisk der er grundlæggende stor forståelse for langt ud i befolkningen, så det mener jeg der er god grund til at gøre.

Enhedslistens ordfører mener, at provenuet af afgiften bør bruges til økologisk jordbrug, og jeg kan ikke se, at det ene udelukker det andet. Vi har jo i øvrigt sammen med Enhedslisten skaffet en del penge til økologisk jordbrug, men vi ved ikke helt, om den sidste store bid kommer i land, for den hænger jo på pesticidafgiften, som der ikke er helt flertal for endnu. Men jeg har altså lidt svært ved at forstå, at man skulle undlade at gøre tilværelsen lidt rarere for de traditionelt drevne søer, fordi man ønsker at opfylde målsætningen om at omlægge til økologisk jordbrug i den udstrækning, det er muligt.

Jeg vil som sagt sige tak for debatten, og jeg ser frem til, at vi når frem til en god afslutning for de to forslag, der i hvert fald for os at se hænger sammen.

Fødevarerministeren (Ole Stavad, fg.):

Lige for klarhedens skyld en enkelt bemærkning til hr. Kristen Touborg.

Jeg anerkender selvfølgelig fuldstændig SF's ret til at kæde nogle ting sammen. Men jeg vil gerne understrege, at regeringen kan ikke se den sammenkædning under nogen form, og derfor er de positive bemærkninger, jeg signalerede om det, der ligger i SF's forslag, sådan set fuldstændig uafhængige af forslaget om afgift på vækstfremmere. Derfor synes jeg, at vi med de forslag, de ideer, der ligger her, skal give hinanden håndslag på, at det er noget, der skal snakkes videre om, og det vil selvfølgelig først og fremmest blive med fødevarerministeren. Men uanset det er der en række fornuftige takter i SF's forslag, og jeg mener, dets skæbne er uafhængig af, hvordan de øvrige forslags skæbne bliver her i Tinget. Jeg er i øvrigt overbevist om, at inden Folketinget tager hjem på sommerferie, har vi fået det vedtaget.

Men vi har bestemt ingen ønsker om at se den sammenkædning fra regeringens side. Når jeg på regeringens vegne og på fødevareministerens vegne har signaleret en positiv holdning, er det en generelt positiv holdning i den udstrækning, vi kan blive enige om nogle af de forslag, der ligger i SF's beslutningsforslag. Jeg mener, vi kan gennemføre det helt uafhængigt af forslaget om vækstfremmere.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Fuld registreringsafgift for motorkøretøjer, der tilhører asylansøgere).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 22/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at mobiltelefoner er bandlyst i Folketingsalen.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det fremsatte lovforslag indebærer, at reglerne om betaling af registreringsafgift med 1 pct. af afgiftsbeløbet pr. måned fremover ikke skal gælde for udlændinge, der alene har en midlertidig tilladelse til at opholde sig her i landet, mens ansøgningen om opholdstilladelse behandles af udlændingemyndigheden. Efter forslaget skal de almindelige regler om betaling af

registreringsafgift gælde for disse udlændinge, som om de havde permanent opholdstilladelse, hvilket betyder, at hele registreringsafgiftsbeløbet skal betales på én gang.

For mig at se er det, som om argumentationen ikke rigtig hænger sammen med forslagsstillernes øvrige argumentation på området. Der er i forslaget bemærkninger redegjort for både den tidligere og nuværende praksis på området. Praksis er i dag, at asylansøgere behandles som alle andre udlændinge, hvis ophold her i landet er tidsbegrænset. Det betyder, at asylansøgere midlertidigt kan få tilladelse til at betale registreringsafgift med 1 pct. af afgiftsbeløbet pr. påbegyndt måned, indtil der er truffet endelig administrativ afgørelse om opholdstilladelse her i landet. Hvis asylansøgeren får opholdstilladelse, skal der betales fuld registreringsafgift på én gang, men får de afslag, skal der ligeledes betales fuld registreringsafgift på én gang, medmindre motorkøretøjet udføres.

Jeg vil også godt understrege, at det må være ganske få tilfælde, det kan blive til i praksis. For det første ankommer asylansøgere typisk uden midler af betydning, og for det andet er det helt umuligt at holde bil for den forholdsvis beskedne ydelse, asylansøgere modtager. I øvrigt kan jeg oplyse, at efter det, der foreligger for mig, er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, før der foreligger en endelig afgørelse om opholdstilladelse eller ej, omkring 6 måneder. Der er altså tale om en forholdsvis kort periode, hvor asylansøgere overhovedet kan benytte ordningen.

Jeg mener, at der med den nuværende praksis er sket en fornuftig sidestilling af asylansøgere med andre udlændinge, der kommer her til landet, og hvis ophold påregnes at blive af midlertidig karakter. Jeg har derfor også svært ved at følge forslagsstillernes argumentation om, at asylansøgere straks ved indrejsen skal betragtes som havende permanent opholdstilladelse og betale fuld afgift med det samme. Sagen er jo, at asylansøgere er udlændinge, der vil blive udvist af landet igen, medmindre de får opholdstilladelse.

Registreringsafgiften er definitiv og kan ikke refunderes, når man forlader landet efter det midlertidige ophold. Jeg kan ikke se begrundelsen for, at netop asylansøgere skal nægtes tilladelse til at benytte den generelle ordning for udlændinge i den normalt korte periode, der går, mens deres ansøgning om opholdstilladelse behandles. De gældende regler er ens for